

Przywódcy w Izraelu

CZĘŚĆ I: PRZEGLĄD

TEKST PRZEWODNI: Ne 8,8.12.

ZAKRES STUDIUM: Ezd 7—8; Ne 1—3; 4,7-23; Ne 5,14-19.

Ezdrasz i Nehemiasz są przykładem tego, co znaczy być Bożym przywódcą. Bóg umieścił ich na takich stanowiskach, na których mogli wywierać wpływ (Ezdrasz jako kapłan, a Nehemiasz jako namiestnik), ale to od nich zależało odpowiedzialne wykonywanie ich zadań. Obaj traktowali swoją pracę poważnie, gdyż byli świadomi Bożego powołania, byli oddani Bogu i miłowali Jego lud. Uświadamiali sobie, że wywierają wpływ na ludzi, z którymi mają do czynienia. Wykorzystywali swoje stanowisko dla dobra. Ponad wszystko okazywali zapał w pracy dla Boga i zarażali tym zapałem innych. Ludzie wokół nich wiedzieli, że miłują oni Boga i żyją dla Niego z niezwykłym poświęceniem. Ta wierność inspirowała Izraelitów do życia dla Boga i ściślejszej więzi z Nim.

Ezdrasz i Nehemiasz dawali też przykład odwagi. Nie bali się uczynić tego, przed czym wzdragali się inni - w tym powieść grupę repatriantów do Jerozolimy, gdzie czekały ich trudy i wyzwania. Dodawali także odwagi ludowi i przygotowywali nowych przywódców, dzieląc się obowiązkami i nie usiłując zrobić wszystkiego samodzielnie. Byli oni przywódcami mającymi cel i wizję dla ludu izraelskiego, aby po raz kolejny mógł się on odrodzić. Tak więc byli gotowi uczynić wszystko, co niezbędne, by spełnić to marzenie. Ci dwaj przywódcy okazywali także pokorę. Byli gotowi służyć ludziom, a nie oczekiwali, by im usługiwano. Nie oczekiwali też ani nie pragnęli gratyfikacji finansowej za swoją pracę. Ich życie i przywództwo są wzorem zasad służebnego przywództwa. Co ważniejsze, nawyki, które rozwijali i praktykowali, są dla nas nauką, którą możemy stosować pracując w dziele Bożym.

CZĘŚĆ II: KOMENTARZ

Kluczami do skutecznego przywództwa są nawyki rozwijane przez przywódców. Jeśli przywódca pielęgnuje styl życia nacechowany uczciwością, przejrzystością, otwartością i wytrwałością, spędzając czas na studiowaniu Słowa Bożego, czytając i rozwijając się dzięki edukacji, to ma znacznie większy duchowy wpływ na ludzi i świat niż ktoś, kto spędza czas na próżnych zajęciach, na przykład, zabijając czas błahymi rozmowami, oglądaniem telewizji przez wiele godzin każdego dnia czy graniem w gry komputerowe. Sposób naszego myślenia i to, na co kierujemy uwagę, decydują o naszym postępowaniu. Nawyki, które rozwijamy i praktykujemy, definiują to, jaki wpływ wywieramy na innych i jak Bóg może posługiwać się nami i działać przez nas.

Zarówno Ezdrasz jak i Nehemiasz rozwijali nawyki, z których możemy się uczyć. Jeśli pragniemy jako przywódcy wywierać pozytywny wpływ w świecie, powinniśmy uczyć się od nich, a nawet wzorować na nich nasze nawyki. Dobre zasady życia, jakie praktykowali, są godne naśladowania. Liczy się codzienna rutyna, a nie wielkie dokonania od czasu do czasu. A zatem jaka była codzienna rutyna Ezdrasza i Nehemiasza? Co możemy powiedzieć o ich codziennych nawykach na podstawie tego, co zostało napisane o nich?

Ezdrasz - duchowy przywódca

Choć Ezdrasz przejawiał wiele cech przywódczych, przypuszczalnie najbardziej wyróżniały go jego dwa nawyki: (1) pilne studiowanie *Pisma Świętego* i (2) gorliwa modlitwa i post. Ezdrasz najwyraźniej rozwinął te nawyki już w młodości i nigdy od nich nie odszedł. Został opisany jako „uczony, biegły w Prawie Mojżeszowym” (Ezd 7,6 BT). Słowo „biegły” jest tłumaczeniem słowa *mahir* i oznacza kogoś, kto jest dobry w swojej pracy. Ezdrasz otrzymał dobre wykształcenie - najlepsze, jakie było dostępne. Słowo *mahir* jest bardzo precyzyjne i dlatego przypuszczalnie oznacza, że Ezdrasz służył jako przedstawiciel religii izraelskiej na dworze perskim. Był on biegłym pisarzem i znawcą prawa mojżeszowego czyli hebrajskiej *Tory* (*Pięcioksięgu Mojżeszowego*) i całej nauki Bożej, a nie tylko Dziesięciorga Przykazań, jak zazwyczaj rozumiemy pojęcie „prawa Bożego”.

Jednak Ezdrasz był nie tylko pisarzem wykształconym w biblijnej nauce. Był także człowiekiem zmienionym przez poznanie prawa Bożego. Poznanie prawdziwego, żywego Boga, zmieniło go. Wiem, że tak było z Ezdraszem, gdyż on sam mówi w Ezd 7,10: „Ezdrasz bowiem mocno postanowił badać i wykonywać Prawo Pańskie oraz uczyć w Izraelu ustawy i ładu” (BT). Stwierdzenie iż „Ezdrasz przygotował” (BG; *kun* - „ustalić”, „mocno nastawić”, „utwierdzić”) swoje serce jest bardzo ważne. Serce oznacza tu umysł, myśli i emocje. Dlatego jego „cała istota” była zdecydowanie nakierowana i poświęcona prawu Bożemu. Prawo Boże jest synonimem Boga, którego charakter reprezentuje. Tak więc Ezdrasz podjął głębokie studium Słowa Bożego i otworzył się na jego przekształcające działanie. W ten sposób poświęcił się podążaniu całym sercem za Słowem Bożym i nauczaniu go innych. Ezdrasz rozumiał, że jego szczególnym życiowym powołaniem jest studiowanie i nauczanie Słowa Bożego - Bożej nauki. Nawyki Ezdrasza obejmowały stosowanie w osobistym życiu głębokiego zrozumienia hebrajskiej *Biblii*, jakie posiadał. Ezdrasz praktykował to, co studiował.

Drugi nawyk - modlitwa i post - jest także wyraźnie widoczny w sprawozdaniach dotyczących przywództwa Ezdrasza. Kiedy Izraelici zebrali się nad rzeką Achawa (Ezd 8,15) przed wyruszeniem w podróż do Jerozolimy, Ezdrasz ogłosił post całego zgromadzenia. Wiedział, że potrzebują ochrony w podróży przed atakami ze strony bandytów grasujących na szlakach. Ezdrasz pościł i modlił się także mając do czynienia z problemem mieszanych małżeństw wśród Judejczyków (Ezd 9—10). Tak więc jest jasne, że ta praktyka stała się jego nawykiem i stosował ją w każdej trudnej sytuacji. Zamiast zwracać się jedynie do ludzkich doradców i układać plany, Ezdrasz zwracał się przede wszystkim do Boga wszechświata, uznając, że ostatecznie wszystko jest w Jego rękach.

Nehemiasz - służebny przywódca

Modlitwa i post były także jednym z nawyków Nehemiasza. Kiedy dowiedział się, że Judejczycy przerwali odbudowę muru obronnego Jerozolimy z powodu opozycji ze strony wrogów, usiadł, płakał i był pogrążony w smutku przez wiele dni, a jednocześnie pościł i modlił się. Błagał Boga o miłosierdzie dla Jego ludu i interwencję. Bóg wysłuchał jego modlitwy wysyłając go do Jerozolimy jako przywódcę swego ludu (Ne 1—2).

W jego dokonaniach jako namiestnika widzimy także inne nawyki Nehemiasza. Miał on nawyk wytrwałości. Nie zniechęcał się opozycją ani nawet zniechęceniem Izraelitów. Skupiał się na kolejnej rzeczy do zrobienia, w tym na wołaniu do Boga o pomoc, a potem przystępował do pracy. Nehemiasz uzbroił Izraelitów, aby mogli się bronić i odstraszać zewnętrzne siły (Ne 4). Mógł się poddać, kiedy grożono mu śmiercią, ale wytrwał, bo jego wytrwałość wynikała z innego nawyku - ufania Bogu. O tak, również ufanie Bogu jest nawykiem, który powinniśmy praktykować. Jeśli mamy nawyk wątpić w Boga i nie ufać Mu, to możemy pójść nawet dalej i zacząć winić Boga, kiedy w naszym życiu pojawiają się kolejne wyzwania i problemy. Z drugiej strony, kiedy praktykujemy zaufanie do Boga i wiarę w Jego obietnice, to będziemy Mu ufać nawet w trudnych czasach.

Innym nawykiem Nehemiasza była szczodrość. W Ne 5,14-19 czytamy, że Nehemiasz zaopatrywał swoje sługi i inne osoby nie mające środków do życia. Zamiast korzystać z uposażenia należnego namiestnikowi Judy, Nehemiasz dzielił się swoim majątkiem z ludźmi. Ten nawyk praktykował przez lata. Wpadł w gniew, kiedy dowiedział się, że przywódcy izraelscy i ludzie zamożni żerowali na swoich dłużnikach i pozbawiali ich majątku (Ne 5,1-13). Naturalnie skłonny do szczodrości, Nehemiasz szybko reagował na wszelkie przejawy niesprawiedliwości, które mocno wzburzały jego współczujące serce.

W końcu, nie tylko Ezdrasz spędzał czas na studiowaniu Słowa Bożego. Także namiestnik Nehemiasz dawał przykład w tej kwestii (Ne 8,9). Aby zachować swój zapał w służbie dla Boga i wizję dla Jego ludu, praktykował nawyk poświęcania czasu na studiowanie *Pisma Świętego* (Ne 8). Poświęcenie się Bogu musi być praktykowane i rozwijane. Zdecydowane dążenie do poznania Boga jest możliwe jedynie wtedy, kiedy codziennie poświęca się czas Bogu. Jest ono bezpośrednim wynikiem modlitwy i studiowania *Biblii*. Możemy i powinniśmy słuchać Boga przemawiającego do nas przez Jego Słowo. Nehemiasz zadbał o to, by ludzie słyszeli *Pismo Święte* w swoim języku oraz otrzymali należyte objaśnienie. We współpracy z Ezdraszem i Lewitami zatroszczył się o to, by nauczać lud. Dobry przywódca rozpoznaje duchowe dary swojego ludu i przydziela zadania stosownie do nich. Nehemiasz miał dar motywowania innych. Posługiwał się tym darem motywując innych. Używał tego daru, by inspirować swoich rodaków do zjednoczenia się w ciężkiej pracy wbrew przeciwnościom. Ponad wszystko zaś inspirował ich do więzi z Bogiem.

CZĘŚĆ III: ZASTOSOWANIE

Studiowanie *Pisma Świętego*

1. Jaki jest twój nawyk w kwestii czytania i studiowania *Pisma Świętego*? W duchu uczenia się od siebie nawzajem podziel się z uczestnikami lekcji tym, jak wygląda twoja praktyka w tej kwestii.
2. Zastanówcie się, co wasz zbór może uczynić, by zachęcić członków zboru do studiowania *Biblii*.

Modlitwa i post

Wyznaczcie dzień na post i modlitwę w intencji ważnej dla zboru. Spotkajcie się i módlcie się razem. Podzielcie się z innymi doświadczeniem w modlitwie i poście.

Szczodrość

1. Pomyśl, w jaki sposób wasz zbór może okazać szczodrość potrzebującym w społeczeństwie.
2. Co możesz zrobić, by rozwijać osobisty nawyk niesamolubnej szczodrości?

Wytrwałość

1. Opowiedz uczestnikom lekcji o tych sytuacjach, w których byłeś kuszony, by zrezygnować z pracy dla Boga w społeczeństwie. Co możesz zrobić, by dodać odwagi innym, by szli naprzód i żyli dla Boga?
2. Na jakie biblijne obietnice możesz się powołać, by wytrwać i ufać Bogu bez względu na to, co cię spotyka?